

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਐਲਬਮਟਰ ਵਾਲਾ ਡੱਬਾ ਤੋੜਿਆ ਹੈ? ¹

ਮੱਠੀ 26:6-13; ਮਰਕੁਸ 14:3-9; ਯੂਹੰਨਾ 12:1-8,
ਇਕ ਨੇੜ ਝਾਰ

ਮੱਠੀ 26, ਮਰਕੁਸ 14 ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ 12 ਵਿਚ ਦਰਜ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਕੁਝ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਲੀਬ ਵਿਚ, ਕੁਝ ਹੀ ਦਿਨ ਬਚੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮਨ ਹੁਣ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੀ ਨਫ਼ਰਤ (ਮਰਕੁਸ 14: 1, 2) ਅਤੇ ਉਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਵਿਖਾਏ ਗਏ ਪਿਆਰ ਵਿਚ ਸਾਫ਼ ਫਰਕ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇਣ ਵਿਚ ਹੀ ਲੰਘੀ ਸੀ, ਪਰ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜੇ ਵੀ ਕਾਰਣ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਮਸੀਹ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਾਰੀਫ਼ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਘਟਨਾ ਉਦੋਂ ਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ‘ਆਖਰੀ ਭੋਜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ’ ਦਾ ਨਾਂਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।² ਅਸੀਂ ਆਖਰੀ ਭੋਜ ਬਾਰੇ ਤਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਆਖਰੀ ਭੋਜ ਦੀ ਅਗਲੀ ਗੱਲ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਯਾਦਗਾਰੀ ਹੈ। ਆਖਰੀ ਭੋਜ ਵੇਲੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ‘ਮੇਰੀ ਯਾਦਗਾਰੀ ਲਈ ਇਹੀ ਕਰਿਆ ਕਰੋ’ (ਲੂਕਾ 22: 19)। ਆਖਰੀ ਭੋਜ ਦੀ ਅਗਲੀ ਘਟਨਾ ਦੌਰਾਨ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਉੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਯਾਦਗਾਰੀ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ’ (ਮਰਕੁਸ 14:9)।

ਹੁਣ ਤਕ, ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਿਚ ਮਰੀਅਮ ਦੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਮਸਹ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਜੋ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਖੂਬਸੂਰਤ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਹੈ। ਆਓ, ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿਚ ਬਿਠਾਉਂਦੇ ਹਾਂ; ਫਿਰ ਇਹ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਘਟਨਾ ਦੇ ਮਰਕੁਸ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਾਂਗੇ,³ ਪਰ ਵਾਧੂ ਵੇਰਵਿਆਂ ਲਈ ਅਸੀਂ ਯੂਹੰਨਾ ਕੋਲ ਜਾਵਾਂਗੇ।⁴

ਵਿਰਤਾਂਤ

ਕਹਾਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ‘ਜਾਂ ਉਹ ਬੈਤਅਨੀਆ ਵਿਚ ਸ਼ਮਊਨ ਕੋੜ੍ਹੀ ਦੇ ਘਰ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਬੈਠਾ ਸੀ...’ (ਮਰਕੁਸ 14: 3)। ਯਿਸੂ ਪਸਾਹ ਵਾਸਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਮੁਤਾਬਿਕ ਇਹ ਪਰਬ ਤੋਂ ‘ਛੇ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ’ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 12: 1)। ਆਪਣੀ ਰੀਤ ਮੁਤਾਬਿਕ,

ਮਸੀਹ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਪੱਛਮ ਵਿਚ ਲਗਭਗ ਦੋ ਮੀਲ ਦੂਰ ਬੈਤਅਨੀਆ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਕਸਬੇ ਵਿਚ ਸਮਾਂ ਗੁਜ਼ਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਬੈਤਅਨੀਆ ਵਿਚ ਉਹ ਅਕਸਰ ਮਰੀਅਮ, ਮਾਰਥਾ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਰ ਦੇ ਘਰ ਹੀ ਰੁਕਦਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 10:38; ਯੂਹੰਨਾ 11:1, 5; 12:1); ਪਰ ਇਸ ਮੌਕੇ ਤੇ, ‘ਸ਼ਮਊਨ ਕੋੜੀ’ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਾਅਵਤ ਦਿਤੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਮਊਨ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਕੋੜੀ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਲੋਕ ਇਸ ਬਿਮਾਰੀ ਨਾਲ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਨਾ ਖਾਂਦੇ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਸ਼ਮਊਨ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਚੰਗਿਆਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਖਾਣ ਲਈ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਲਾਜ਼ਰ (ਯੂਹੰਨਾ 12:2); ਮਾਰਥਾ ਜਿਹੜੀ (ਆਮ ਵਾਂਗ) ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 12:2; ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 10:40); ਮਰੀਅਮ (ਯੂਹੰਨਾ 12:3); ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਚੇਲੇ (ਮੱਤੀ 26:8) ਸਨਮਾਨਿਤ ਮਹਿਮਾਨ ਸਨ।

ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ: ਮਹਿਮਾਨ ਆਪਣੀ ਖੱਬੀ ਕੂਹਣੀ ਤੇ ਟੇਕ ਲਾ ਕੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਖਾਂਦੇ ਹੋਏ ਇਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਬੁਕੇ ਹੋਏ ਹਨ (ਮਰਕੁਸ 14:3ਅ)। ਖਾਣੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿਤੇ, ਸ਼ਮਊਨ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵਕਤ ਕੋੜ ਨਾਲ ਭਰੇ ਸ਼ੁੱਧ ਤੰਦਰੁਸਤ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ, ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਚੰਗੇ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਦੱਸੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਥਿਆ ਦੱਸਣ ਵਾਲਾ ਲਾਜ਼ਰ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ‘ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ!’ ਉਸ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਮੌਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਹਨੇਰੇ ਦੀ ਦਰਦਭਰੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੀ ਹੋਵੇਗੀ।⁵ ‘ਪਰ ਫਿਰ’ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ‘ਦੂਰ ਤੋਂ ਇਕ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ ‘ਲਾਜ਼ਰ, ਬਾਹਰ ਆ’ [ਯੂਹੰਨਾ 11:43] ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਜਿਸਮ ਵਿਚ ਫੇਰ ਜਾਨ ਪੈ ਗਈ!’ ਲਾਜ਼ਰ ਦੇ ਖੱਫਣ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਪੱਟੀਆਂ ਨਾਲ ਵਲ੍ਹੋਟੇ, ਕਬਰ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲਣ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਕਮਰਾ ਠਹਾਕਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸ਼ਾਮ ਕਿੰਨੀ ਰੰਗੀਨ ਹੋਵੇਗੀ!

ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਮਰੀਅਮ, ਉਹੀ ਖਾਮੋਸ਼ ਮਰੀਅਮ, ਸਭ ਕੁਝ ਵੇਖ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਮਾਰਥਾ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ (ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 10:40), ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲ ਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਪਿਆਰ ਠਾਠਾਂ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਖਸ਼ੀ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਬੋਲਣ ਵਿਚ ਇੰਨੀ ਸੁਆਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਹ ਆਪਣਾ ਮਨ ਕਿਵੇਂ ਵਿਖਾ ਸਕਦੀ ਸੀ? ਇਕ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ: ਕਿਸੇ ਖ਼ਾਸ ਮੌਕੇ ਲਈ ਵੱਖਰੀ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿਚ ਰੱਖੀ ‘ਐਲਬਸਟਰ ਦੀ ਸੀਸੀ’ ਦਾ ਧਿਆਨ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਵਿਚ ‘ਅੱਧ ਸੇਰ ਮਹਿੰਗਾ ਮੁੱਲਾ ਜਟਾਮਾਸੀ ਦਾ ਖਰਾ ਇਤਰ’ ਸੀ (ਮਰਕੁਸ 14:3; ਯੂਹੰਨਾ 12:3)।

ਇਹ ਇਤਰ⁶ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਕ ਦੁਰਲੱਭ ਪੌਦੇ ਦਾ ਤੇਲ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਤਰਲ ਸੁਗੰਧ ਸੀ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਮਹਿੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਇਸ ਇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।⁷ ਮਰੀਅਮ ਦਾ ਐਲਬਸਟਰ ਦਾ ਪੇਸਟ ਇਕ ਸੀਸੀ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਐਲਬਸਟਰ ਪੱਛਮੀ ਮਿਸਰ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਚਿੱਟਾ ਸੰਗਮਰਮਰ ਸੀ।

ਮਰੀਅਮ ਉਸ ਸੀਸੀ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਭੱਜੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੱਥ ਨਾਲ ਫੜ ਕੇ ਦਾਅਵਤ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਲੈ ਆਈ। ਮਰੀਅਮ ਨੂੰ ‘ਸੀਸੀ ਤੋੜ ਕੇ’ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਉਤੇ ਡੋਲ੍ਹਦਿਆਂ ਵੇਖ (ਮਰਕੁਸ 14:3) ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਅੱਡੇ ਦੇ ਅੱਡੇ ਰਹਿ ਗਏ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਸੰਨਾਟਾ ਛਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਉਹ ਢੱਕਣ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਕੁਝ ਬੂੰਦਾਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਡੋਲ ਦਿੰਦੀ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 7:46), ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਤਾਂ ਸੀਸੀ ਹੀ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ ਸੀ,⁸ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ

ਵਿਖਾਉਣ ਦਾ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੰਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮਰਕੁਸ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ, ਉਸ ਨੇ ਇਤਰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਡੋਲਿਆ (ਮਰਕੁਸ 14:3), ਜਦਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਮਲਿਆ (ਯੂਹੰਨਾ 12:3)। ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ‘ਸਿਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੈਰਾਂ ਤਕ’ ਉਸਦਾ ਮਸਹ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ‘ਆਪਣੇ ਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਦੇ ਚਰਨ ਪੂੰਝੇ ਅਤੇ ਘਰ ਇਤਰ ਦੀ ਬਾਸ਼ਨਾ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ’ (ਯੂਹੰਨਾ 12:3)।^੧

ਇਸ ਤੇ ਉਸਦੀ ਹਿੰਮਤ ਵੇਖ ਕੇ ਸੁੰਨਵੱਟਾ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਮਿਲ ਗਿਆ:

ਤਦ ਕਿੰਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਖਿਝ ਕੇ ਬੋਲੇ ਜੋ ਇਸ ਇਤਰ ਦਾ ਇਹ ਨੁਕਸਾਨ ਕਾਹ ਨੂੰ ਹੋਇਆ? ਕਿਉਂਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਇਤਰ ਡੂਢ ਸੌ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵਧੀਕ¹⁰ ਨੂੰ ਵਿਕਦਾ ਅਤੇ ਕੰਗਾਲਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੇ ਓਹ ਉਸ ਤੀਵੀਂ ਨੂੰ ਝਿੜਕਣ ਲੱਗੇ (ਮਰਕੁਸ 14:4, 5)।

ਯੂਹੰਨਾ ਮੁਤਾਬਿਕ ਇਹ ਅਲੋਚਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯਹੂਦਾ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 12:4, 5)।

ਇਕ ਅੰਠਿਆਨੀ (ਦੀਨਾਰ) ਆਮ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੀ ਇਕ ਦਿਨ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ (ਮੱਤੀ 20:2)। ਤਿੰਨ ਸੌ ਦੀਨਾਰ ਇਕ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੀ ਤਕਰੀਬਨ ਇਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਨ।¹¹ ਤੁਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰੋ, ਇਸ ਇਤਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਡਾਲਰ ਵਿਚ ਬਣਦੀ ਸੀ।¹² ਅਲੋਚਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਬਰਬਾਦੀ ਲੱਗੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਖ਼ਰ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭੋਗ ਵਿਲਾਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਇਕ ਆਮ ਆਦਮੀ ਵਾਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਬਰਬਾਦੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦਾ ਸੀ।¹³ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਹ ਗਰੀਬਾਂ ਤੇ ਦਯਾ ਵਿਖਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦਾ ਸੀ।¹⁴ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਝਿੜਕੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ:

ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਇਹ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਕਿਉਂ ਇਹ ਨੂੰ ਕੇਸਦੇ ਹੋ? ਉਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਵਰਤਾਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਕੰਗਾਲ ਸਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਨ¹⁵ ਅਤੇ ਜਾਂ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ¹⁶ ਪਰ ਮੈਂ ਸਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਬਣ ਪਿਆ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੋਂ ਹੀ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਕਫ਼ਨਾਉਣ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਲਈ ਅਤਰ ਪਾ ਦਿੱਤਾ (ਮਰਕੁਸ 14:6-8)।

ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਪਤਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ: ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਆਖ਼ਰੀ ਘੜੀ ਆ ਚੁੱਕੀ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 12:23; 13:1; 17:1)। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਹੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਤੇ ਟੰਗ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮਰੀਅਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਅਰਥ ਦੀ ਸਮਝ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਹੀ ਵਿਖਾਈ ਸੀ, ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਵਿਚ ਇਕ ਖ਼ਾਸ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਦੇਹ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਦਫ਼ਨਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਰਥਾਤ ਸੱਬਤ ਦਾ ਦਿਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਚਿਰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ (ਲੂਕਾ 23:54)। ਅਰਿਮਥੈਆ ਦੇ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਕਬਰ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਅਤੇ ਨਿਕੁਦੇਮਸ ਨੇ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਦਫ਼ਨਾਉਣ

ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ,¹⁷ ਇਸ ਲਈ ਕਈ ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਸੱਬਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੂਰੇ ਕੰਮ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਸ਼ਾ ਸੀ (ਲੂਕਾ 24: 1) ‘‘ਸੁਰੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਤਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ’’ (ਲੂਕਾ 23:56)। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਕਬਰ ਤੇ ਪਹੁੰਚੀਆਂ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਲੋਥ ਗਾਇਬ ਸੀ (ਲੂਕਾ 24:2, 3); ਉਹ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਸੀ (ਲੂਕਾ 24:6)। ਉਸ ਦੀ ਲੋਥ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਲਈ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸੱਬਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪਿਆ। ਮਰੀਅਮ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਇਤਰ ਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਅਖ਼ੀਰ ਵਿਚ ਕਿਹਾ, ‘‘ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ¹⁸ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਖ਼ੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਉੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਯਾਦਗਾਰੀ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ’’ (ਮਰਕੁਸ 14:9)। ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਇੰਜੀਲ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ, ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਮਰੀਅਮ ਦੀ ਪਿਆਰ ਦੀ ਭੇਂਟ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਸ਼ੀਸ਼ੀ ਦੀ ਖ਼ੁਸ਼ਬੂ ਨਾਲ ਬੈਤਅਨੀਆ ਦਾ ਉਹ ਘਰ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਮਹਿਕ ਗਈ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ

ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਕੀ ਸਬਕ ਸਿੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਕਈ ਸਬਕ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਤਿੰਨਾਂ ਤੇ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ।¹⁹ ਇਹ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਹਰ ਇਕ ਦਾ ਖ਼ਾਸ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ।

ਪਿਆਰ ਅਖ਼ੀਰ ਵਿਚ ਬਚਤ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ

ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ, ਜਿਹੜੇ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਫ਼ਜ਼ੂਲਖਰਚੀ ਵਿਚ ਬਚਤ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਵਾਂਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ: ਫ਼ਜ਼ੂਲਖਰਚੀ ਵਿਚ ਬਚਤ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਹਰ ਫ਼ਜ਼ੂਲਖਰਚੀ ਵਿਚ ਬਚਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਪਰ ਪਿਆਰ ਦੇ ਇਜ਼ਹਾਰ ਵਿਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਕੁਝ ਪਲ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਦੋ ਮੁੱਖ ਪਾਤਰਾਂ ਮਰੀਅਮ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾ ਵਿਚ ਫ਼ਰਕ ਕੱਢੋ।²⁰ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਚੇਲੇ ਸਨ। ਦੋਵੇਂ ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਨ। ਦੋਵੇਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਫ਼ਰਕ ਸੀ: ‘‘ਇਕ ਉਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਦੂਜਾ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ ਇਕ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿਆਰ ਦਾ ਇਕ ਇਜ਼ਹਾਰ ਸੀ; ਦੂਜੇ ਲਈ, ਇਹ ਬਰਬਾਦੀ।’’

ਕੀ ਇਹ ਫ਼ਜ਼ੂਲਖਰਚੀ ਸੀ? ਮਰੀਅਮ ਇਸ ਇਤਰ ਦਾ ਹੋਰ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ? ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਆਲੋਚਕਾਂ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਚ ਕੇ ਕੰਗਾਲਾਂ ਨੂੰ ਧਨ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਇਕ ਨੇਕ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ! ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ‘‘ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਰੱਖਣ’’ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਗਲਾਤੀਆਂ 2: 10)। ਪਰ ਅਖ਼ੀਰ ਵਿਚ, ਇਸ ਦਾ ਪੱਕਾ ਸਬੂਤ ਕੀ ਹੁੰਦਾ? ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਕੰਗਾਲ ਸਦਾ’’ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣਗੇ। ਫਿਰ, ਉਹ ਇਸ ਇਤਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਰੱਖ ਲੈਂਦੀ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਤਰਕ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ‘‘ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਦੇਵਾਂ, ਜਦਕਿ ਮੈਨੂੰ ਖੁਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ? ਗੁਆਂਢੀ ਸ਼ਮਊਠ ਕੋਲ ਇਕ ਨਵਾਂ ਰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਰਥ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ! ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਵੇਂ ਰਥ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ!’’ ਯਕੀਨਨ ਹੀ ਉਹ ਇਸ ਇਤਰ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਪਿਆ ਰਹਿਣ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਵਰਤਿਆ ਨਾ ਜਾ ਕੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਲਈ ਵੀ ਬਰਕਤ ਦਾ ਕਾਰਣ ਨਾ ਬਣਦਾ। ਜੇ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਬਦਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਲੈ ਲੈਂਦੀ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮਿਲ ਸਕਦਾ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਕੋਈ ਨਿਸੁਆਰਥ ਪਿਆਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਭਰੀ ਮਿਸਾਲ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ।

ਇਕ ਪਲ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਖ਼ਾਸ ਘਟਨਾ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਗੱਲ ਆਈ? ਜੇ ਆਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਵਿਹਾਰਕ ਹੋਣ: ‘‘ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦ ... ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ... ਜਾਂ ਗਾਂ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ... ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਮਿਲਿਆ ਸਾਰਾ ਧਨ ਬੈਂਕ ਵਿਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਵਿਆਜ ਮਿਲੇਗਾ!’’ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੌਕੇ ਵਰਗਾ ਹੀ ਹੈ, ਜਦ ਕਿਸੇ ਨੇ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਹੰਝੂ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇ, ‘‘ਇੰਜ ਨਾ ਕਰੋ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾ ਕਰਿਓ,’’²¹

ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਭੇਜਣ ਲਈ ਐਲਬਸਟਰ ਦਾ ਡੱਬਾ ਤੋੜਿਆ ਹੋਵੇਗਾ,²² ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਮਹਿੰਗੇ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ। ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਲੋਕ ਇਕਮੁੱਠ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਐਲਬਸਟਰ ਦੇ ਡੱਬੇ ਤੋੜੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਸੀ।²³ ਇਸੇ ਕਾਰਣ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਮਿਲੀ ਹੈ।

ਪਿਆਰਹੀਣਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਬਰਬਾਦੀ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ

ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫ਼ਜ਼ੂਲਖਰਚੀ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਬਚਤ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਹੜੇ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਫ਼ਜ਼ੂਲ ਹੀ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕਾਬਲੀਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਉਸ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਆਲੋਚਕ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਖਾਈ ਹੈ:

ਪਰ ਉਹ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਯਹੂਦਾ ਇਸਕਰਿਯੋਤੀ ਨੇ ਜਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜਵਾਉਣਾ ਸੀ ਆਖਿਆ, ਇਹ ਇਤਰ ਡੂਢ ਸੌ ਰੁਪਏ ਨੂੰ ਵੇਚ ਕੇ ਕੰਗਾਲਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ? ਪਰ ਉਹ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਇਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਆਖੀ ਜੋ ਕੰਗਾਲਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਜੋ ਉਹ ਚੋਰ ਸੀ ਅਤੇ ਗੁਥਲੀ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਅਰ ਜੋ ਕੁਝ ਉਸ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਉਹ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 12:4-6)।

ਯਹੂਦਾ ਨੂੰ ਕੰਗਾਲਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਇਤਰ ਨੂੰ ਵੇਚ ਕੇ ਪੈਸੇ ਗੁਥਲੀ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ, ਜਿਹੜੀ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮਰੀਅਮ ਦੀ ਫ਼ਜ਼ੂਲਖਰਚੀ ਪੈਸੇ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਹੈ!

ਅਸੀਂ ਹਰ ਅਲੋਚਕ ਤੇ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਬੇਈਮਾਨ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ ਲਾਵਾਂਗੇ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਆਪਣੀ ਖੁਦਗਰਜ਼ੀ ਲਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਤੋਹਫ਼ੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਹੀ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਅਬਿਲੇਨ ਕ੍ਰਿਸਚਿਅਨ ਕਾਲਜ (ਹੁਣ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ) ਵਿਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦੇਰ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਜੋਅ ਲਈ ਮੰਗਣੀ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਅੰਗੂਠੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤੀ ਮਹਿੰਗੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਹਦੇ ਲਈ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਜਿੰਨੀ ਦੌਲਤ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਅੱਧੀ ਲੱਗ ਗਈ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਮਾਲੀ ਤੰਗੀ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਕੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਾਸਮਝੀ ਮੰਨਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਸ਼ਾਇਦ ... ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਿਵੇਸ਼ ਸੀ।

ਦੁਨਿਆਵੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ, ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪਿਆਰ ਦੇ ਇਜ਼ਹਾਰ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ; ਇਹੋ ਗੱਲ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਵੀ ਪਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਲੌਸ ਏਂਜਲਸ ਵਿਚ ਬਜ਼ੁਰਗ ਮਸੀਹੀ ਔਰਤ ਤਕਰੀਬਨ ਪੂਰਾ ਹਫ਼ਤਾ ਬਿਸਤਰੇ ਤੇ ਸੀ, ਪਰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਇਬਾਦਤ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਇੰਨੀ ਅਹਿਮ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਦੀ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਇਬਾਦਤ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਵਰਗਾ ਧਾਰਮਿਕ ਜੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ‘ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਮਰਨ ਲੱਗੇਂਗੀ ਅਤੇ ਕਿਤੇ ਗਿਰਜੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਉੱਠ ਕੇ ਗਿਰਜੇ ਚਲੀ ਜਾਵੇਂਗੀ!’²⁴

ਓਕਲਾਹੋਮਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਇਕ ਵਪਾਰੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਚੰਦਾ ਦੇਣ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੁਲ੍ਹਦਿਲਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਅਕਾਉਂਟੈਂਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ‘ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ, ਜਿੰਨਾ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚੰਦਾ ਓਨਾ ਹੀ ਦਿਓ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।’ ਉਸ ਭਾਈ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ, ‘ਚੰਦਾ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਾਰਣ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਨਾ ਕਿ ਟੈਕਸ ਬਚਾਉਣ ਲਈ।’ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਭੂ ਲਈ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਲਈ ਪਿਆਰ ਦਾ ਬੇਹੱਦ ਇਜ਼ਹਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਫ਼ਜ਼ੂਲ ਅਤੇ ਬੇਵਕੂਫ਼ੀ ਬਲਕਿ ਪੈਸੇ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਲੱਗੇਗਾ।

ਪਿਆਰ ਮੌਕੇ ਦਾ ਫ਼ਾਇਦਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ

ਸਾਡਾ ਆਖ਼ਰੀ ਸਬਕ ਬਹੁਤ ਅਹਿਮ ਹੈ: ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਫ਼ਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਕਸਰ ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਇਕ ਵਾਰ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਜਾਣ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਰੀਅਮ ਨੇ ‘ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਲਈ ਇਤਰ ਪਾ ਦਿੱਤਾ’ (ਮਰਕੁਸ 14: 8)। ਜੇ ਇਤਰ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਮਰੀਅਮ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਦਲ ਲੈਂਦੀ ਤਾਂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ? ਜੇ ਉਹ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੀ, ‘ਮੈਂ ਵਿਚਾਰਕ ਮਾਰਥਾ ਨੂੰ ਇਸ ਫ਼ਜ਼ੂਲਖਰਚੀ ਦਾ ਕੀ ਜਵਾਬ ਦਿਆਂਗੀ?’ ਉਹ ਇਸ ਤਰਕ ਨਾਲ ਉਸ ਭਾਂਡੇ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਪਿਆ ਰਹਿਣ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ: ‘ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਜੋਸ਼ ਭਰਿਆ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਜਾਵੇਗਾ, ਮਾਰਥਾ, ਲਾਜ਼ਰ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਕੇ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਇਸ ਇਤਰ ਦਾ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਇਹ ਤੋਹਫ਼ਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਪਸਾਹ ਦੇ ਫ਼ੌਰਨ ਬਾਅਦ।’ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਤੇ ਵੇਖ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਗਵਾਉਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?

ਭਲਾ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਕੋਲ ਅਲਮਾਰੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੁਕਾਈ ਹੋਈ ਇਤਰ ਦੀ ਸ਼ੀਸ਼ੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਛੂਹਿਆ ਨਹੀਂ, ਜਿਹੜੀ ਟੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜੀ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਹੈ? ਜੇ ਇਵੇਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਗਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸਾਡੇ ਕਿੰਨੇ ਕੁ ਹੰਝੂ ਵਹਿ ਜਾਣਗੇ? ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਤੇ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਸੌਂਵਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜਨਾਜ਼ੇ ਵੇਖਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੰਝੂ ਅਕਸਰ ਨਾਕਾਮੀਆਂ ਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਵਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ‘ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ’ ਜਾਂ ‘ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਸੀ।’

ਇਸ ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ: ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪਰਤਣ ਤੇ ਸਮੇਂ, ਗੁਣਾਂ, ਉਰਜਾ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਸੀਆਂ ਹਾਲੇ ਤਕ ਟੁੱਟੀਆਂ ਨਾ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਉਹ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਸਾਰ

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਬਰਬਾਦੀ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਇਹ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਧਨ ਨੂੰ ਖਰਚ ਕਰੋ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਸੁਝਾਅ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਿਆਰ ਦੇ ਬੇਹੱਦ ਇਜ਼ਹਾਰ ਲਈ ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਥਾਂ ਹੈ। ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਰਕਲੇ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ‘‘ਪਿਆਰ ਕਦੀ ਹਿਸਾਬ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ; ਪਿਆਰ ਕਦੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ ਕਿ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਿਵੇਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਿਆਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੱਦਾਂ ਤੇ ਬਾਹਰ ਹੋ ਕੇ ਦੇਣਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।’’²⁵

ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਬੇਹੱਦ ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਕਈ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ,²⁶ ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਉਦਾਹਰਣ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 3: 16)। ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘‘ਤੂੰ ਵੀ ਜਾ ਕੇ ਏਵੇਂ ਹੀ ਕਰ’’ (ਲੂਕਾ 10:37)।

ਇਸ ਪਾਠ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਕ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਮਰਕੁਸ 16: 16; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38)। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਭਟਕੇ ਹੋਏ ਬਾਲਕ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:22; 1 ਯੂਹੰਨਾ 1:9)। ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਲਈ ਇੰਜ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 5:8,9)। ਪਰ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਉਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਇਜ਼ਹਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੰਨੋ (ਯੂਹੰਨਾ 14: 15; 1 ਯੂਹੰਨਾ 5:3)।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਇਸ ਸਰਮਨ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਹਿੱਸਾ ਵਿਲੀਅਮ ਐਸ. ਬੇਲੇਵਸਕੀ, ‘‘ਬ੍ਰੇਕਿੰਗ ਐਲਬਸਟਰ ਬੌਕਸਸ,’’ *ਸਰਮੰਜ਼ ਆਫ ਵਿਲੀਅਮ ਐਸ. ਬੇਨੋਵਸਕੀ*, ਗ੍ਰੇਟ ਪ੍ਰੀਚਰਜ਼ ਆਫ ਟ੍ਰੇਡ ਸੀਰੀਜ਼, ਜਿਲਦ 11, ਸੰਪਾ. ਜੇ. ਡੀ. ਥੌਮਸ (ਅਬਿਲੋਨ, ਟੈਕਸਸ: ਬਿਬਲੀਕਲ ਰਿਸਰਚ ਪ੍ਰੈੱਸ, 1967), 20-27 ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ।²ਉਹੀ, 20. ਇਹ ਆਖਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੋਜਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਖਾਧਾ, ਪਰ ਇਹ ਪਸਾਹ ਦੇ ਪਰਬ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਆਖਰੀ ਲਿਖਤ ਭੋਜਨ ਹੈ।³ਮੌਤੀ ਅਤੇ ਮਰਕੁਸ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਕਾਫੀ ਮਿਲਦੇ ਜੁਲਦੇ ਹਨ। ਮਰਕੁਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਲਿਆ ਗਿਆ।⁴ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੋਹਾਂ ਹਵਾਲਿਆਂ ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾਉਣ ਲਈ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਦ ਮੈਂ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਾਂ ਤਾਂ ਓਹ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਵੇਖ ਸਕਣ।⁵ਕਿਉਂਕਿ ਪੌਲਸ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਉਸ ਨੇ ‘‘ਤੀਜੇ ਸੁਰਗ’’ ਵਿਚ ਵੇਖਿਆ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੀ ਉਸ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:2-4), ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਲਾਜ਼ਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਗੀਆਂ।⁶NASB ਵਿਚ ‘‘ਨਾਰਡ’’ (ਬਾਲਫ਼ੜ)

ਹੈ-ਅਨੁਵਾਦਕ। ⁷ਹੈਰਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲਾਜ਼ਰ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਸ਼ੀਸ਼ੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਪਰਿਵਾਰ ਕੋਲ ਦੋ ਸ਼ੀਸ਼ੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਾਜ਼ਰ ਲਈ ਵਰਤ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕ ਬਚਾ ਕੇ ਰੱਖੀ ਸੀ।⁸ਬਾਰਕਲੇ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਰਦੇ ਦੀ ਦੇਹ ਤੇ ਲਾਉਣ ਲਈ ਇਤਰ ਦੀ ਸ਼ੀਸ਼ੀ ਵਰਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਵਿਚ ਖਰਚ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ੀਸ਼ੀ ਕਬਰ ਵਿਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ (ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਰਕਲੇ, *ਦ ਗੋਸਪਲ ਆਫ ਮਾਰਕ*, ਸੋਧਿਆ ਅੰਕ, ਦ ਡੇਅਲੀ ਸਟੱਡੀ ਬਾਈਬਲ ਸੀਰੀਜ਼ [ਫਿਲਾਡੈਲਫੀਆ: ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਪ੍ਰੈਸ, 1975], 326)।⁹ਇਕ ਛੋਟੇ ਮੁੰਡੇ (ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ) ਦੀ ਇਕ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਸਾਡੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਜਾਣ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਹਾਉਣ ਲਈ ਰੱਖੇ ਗਏ ਖੁਸਬੂਦਾਰ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਡੁਬਾ ਲਿਆ। ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਵੜਨ ਤੇ ਕਮਰਾ ਖੁਸਬੂ ਨਾਲ 'ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ?'! ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੋਈ ਤਜਰਬਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕੋ।¹⁰KJV ਵਿਚ 'ਪੈਂਸ' ਹੈ ਪਰ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦੀਨਾਰ ਹੈ।

¹¹NIV ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ 'ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ' ਹੈ।¹²ਤੁਹਾਡੇ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਆਮ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੀ ਸਾਲ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੱਸੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ, ਬਵਿੰਜਾ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਅਨਤਾਲੀ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।¹³ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਰਜਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਟੁਕੜੇ ਚੁਕਵਾਏ ਸਨ (ਮੱਤੀ 14:20)।¹⁴ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 19:21; ਲੂਕਾ 14:13. ਕਈ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਮੁਤਾਬਿਕ, ਪਸਾਰ ਦੀ ਇਕ ਖ਼ਾਸ ਗੱਲ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਦੇਣਾ ਸੀ।¹⁵ਵੇਖੋ ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 15:11. ¹⁶ਖ਼ੁਦਾ ਸਾਥੋਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗਰੀਬਾਂ ਨਾਲ ਭਲਿਆਈ ਕਰੀਏ (ਕਹਾਉਤਾਂ 19:17; ਗਲਾਤੀਆਂ 2:10)।¹⁷ਯੂਸੁਫ਼ ਅਤੇ ਨਿਕਦੇਮਸ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਜੋ ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੋ ਸਕਿਆ ਕੀਤਾ (ਯੂਹੰਨਾ 19:38-40), ਪਰ ਜਾਹਿਰ ਤੌਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚੋਂ ਛੱਡਣਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਜਿਹੜੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਵੇਖ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਲੂਕਾ 23:53-24:1 ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਇਹੋ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।¹⁸ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਬੜਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਜਤਾਇਆ ਸੀ। ਓਸੇ ਸਾਹੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਨਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਲਿਜਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਿਚ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਲਿਜਾਏ ਜਾਣ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਜਤਾਇਆ।¹⁹ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਪਾਠ ਬੇਨਵੇਸਕੀ, 23-26 ਵਿੱਚੋਂ ਲਏ ਗਏ ਹਨ।²⁰ਕਈ ਚੇਲੇ ਯਹੂਦਾ ਵੱਲ ਸਨ, ਪਰ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਯਹੂਦਾ ਨੇ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ।

²¹ਮੈਂਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਕਈ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।²²ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਉੱਥੇ ਅਸੀਂ ਕ੍ਰਿਸਚਿਅਨ ਕਾਲਜ ਜਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।²³ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਵਾਰਾਂ ਦਾ ਮਕਸਦ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੀ ਮੰਡਲੀ ਲਈ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਓ।²⁴ਇਹ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਬੇਨਵੇਸਕੀ 24-25 ਵਿੱਚੋਂ ਲਈ ਗਈ ਹੈ।²⁵ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਰਕਲੇ, *ਦ ਗੋਸਪਲ ਆਫ ਮੈਥਿਊ*, ਜਿਲਦ 2, ਸੋਧਿਆ ਅੰਕ, ਦ ਡੇਅਲੀ ਸਟੱਡੀ ਬਾਈਬਲ ਸੀਰੀਜ਼ (ਫਿਲਾਡੈਲਫੀਆ: ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਪ੍ਰੈਸ, 1975), 330. ²⁶ਇਸ ਦੀਆਂ ਇਕ ਦੋ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਰੁਕ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਇਸ ਪਾਠ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪੁਲਪਿਟ ਦੀ ਥਾਂ ਕਲਾਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਲਾਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।